

ninger i Anledning af nogle Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han udtalte, at det foreliggende Finanslovsforslag for ham og for alle, der havde ventet sig noget finansielt nyt af det ny Ministerium, var en Skuffelse. Denne Udtalelse forekommer mig lidt underlig. Man kunde dog ikke ret vel vente, at Finanslovsforslaget skulde indeholde en Masse ny Punkter. Man havde næsten heller ikke Lov til at vente, at det kunde indeholde enkelte ny Punkter af dyb indgribende Betydning. Naar Vaarbrudet om Foraaret kommer, tør det sig heller ikke paa nogen ny Maade. Man har set det samme mange Gange før, men hver enkelt Spire, der kommer frem, er dog ny, og det vil alle Dage være Høsten, det kommer an paa. Paa samme Maade gaar det i det politiske Liv. Det synes mig rigtignok, at det ærede Medlem kunde have ventet med at udtale sin Skuffelse, indtil han saa, om vi gennem det ny Ministeriums Arbejde opnaaede en god demokratisk politisk Høst. Hans Udtalelse undrede mig saa meget mere, som det ærede Medlem et Par Dage i Forvejen udtalte sin fulde Tilslutning til og Glæde over det ny Ministerium. Uagtet dette Finanslovsforslag ogsaa forelaa den Dag, udtaler han alligevel et Par Dage senere sin Skuffelse over, at det ny Ministerium ikke havde fremsat noget finansielt nyt. Han udtalte adskilligt med Hensyn til Beparelser paa Finansloven, som jeg kunde være enig med ham i, men han udtalte ogsaa nogle Punkter, som jeg absolut er uenig med ham i. Han fandt det saaledes urimeligt at sætte Jernbancaksterne op. Jeg kan ikke dele denne Betragtning, naar Forholdet er det, at vi staa med en meget stærk Udvikling af vore Jernbaner, saa at Jernbanevæsenet udgør en meget stor Del af hele vort Budget. Og naar det tillige er en Kendsgerning, at de mange Millioner, der staa i vort Jernbanevæsen, ikke give nogen næneværdig Rente, vel ikke en Gang 1 pCt. . . . (Afbrydelse) . . . i alt Fald ikke stort over, er det rigtignok langt fra demokratisk at blive staaende ved denne Tilstand. Alle de mange, som sjældent eller aldrig rejse med Jernbanen, og det gælder den aller-

største Del af Landarbejder- og Husmands- og Gaardmandsstanden ude paa Landet og vel sagtens ogsaa en hel Mængde af Arbejderne inde fra Byen, komme selvfølgelig til at bære deres Del af Tabet ved Jernbanedriften, og det forekommer mig i høj Grad udemokratisk. Det mest demokratiske maa være, at de, der virkelig benytte Jernbanerne, ogsaa komme til at betale saa meget, at det i nogen Maade svarer til Driftsudgifterne. Jeg anser ogsaa Udviklingen af vore Jernbaner for et saa stort Samfundsgode, at jeg ikke vil fordrø, at det fuldt ud skal kunne svare sig, det behøves aldeles ikke, men at der Aar for Aar skal være et meget stort Underskud, som skal dækkes af de almindelige Skatter, der opkræves lige saa vel hos dem, der ikke køre med Jernbanerne, som hos dem, der gøre det, er langt fra demokratisk. Saa beklagede det ærede Medlem, at Toldindtægterne vare gaaede ned, og han saa Grunden dertil i den stadig stigende Arbejdsløshed. Det kan være, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning, at Grunden dertil i nogen Maade kan være den stigende Arbejdsløshed, men det kan ogsaa være, at Grunden maa søges paa andre Steder. Naar det ærede Medlem sagde, at man for at bøde paa denne Nedgang og paa Arbejdsløsheden maatte gaa til at give 500,000 Kr. til de arbejdsløse, saaledes som Socialdemokraterne havde stillet Forslag om, forekommer det mig rigtignok, at det er en noget ejendommelig Vej at gaa for at bøde paa Nedgangen i Toldafgifterne. Jeg kan ikke rigtig her forstaa det ærede Medlems Tanke. Men det ærede Medlem udtalte jo ogsaa selv, at han ikke troede paa, at det vilde have nogen næneværdig Betydning med Hensyn til Afhjælpning af Arbejdsløshedens Virkninger. Det eneste, der vilde kunne faa Betydning, var, at Rigsdagen gennemførte Socialdemokraternes Lovforslag om Normalarbejdsdagen. Jeg tror rigtignok, at det ærede Medlem tager meget fejl, hvis han tror, at Gennemførelsen af et Lovforslag om Indførelsen af en Normalarbejdsdag vilde hindre Arbejdsløsheden. Jeg tror nok, at det, hvis Regering og Rigsdag med eet Slag gennemførte denne Tanke, vilde gøre den lige stik modsatte Virkning; det